

Publicerad 2007-06-17 14:18 av Vilsen Annette-hittar vägen

måste hitta nåt positivt, får inte bryta ihop.....

Dagens tankar

Dagbok eller \"bara ord\",

detta är i alla fall mina tankar för dagen.....

Hela veckan jobbet, sen direkt hem till pappa och packa och slänga saker. Långa, långa dagar, för att sen stupa i säng. Lägenheten är ju såld och det gäller att ligga i. Brottas med tiden som går fort.

Hinner inte pappa få plats på ett boende innan så kommer han att flytta in hos mig så länge. Jag flyttar in i vardagsrummet i så fall, så att han får eget rum.

Belöningen för allt slit skulle vara på fredag kväll. Då skulle jag på tjej-träff. Lite middag och massa prat med gamla vänner. Trodde jag....

Kom till pappa efter jobbet och han är helt borta i huvet. Stirrar på mig med stora tomma ögon. Vet INGENTING! Minns inget. Frågar vad fasen jag gör hos honom.

Ja men jag packar ju åt dig.

vad då?

Du ska ju flytta.

Ska jag flytta, vart då?

Vad är klockan, vilken dag är det.

vad gör du här? Vad är klockan, vilken dag är det? Vad gör du här?

Dessa frågor återupprepas ca 35 ggr, säkert mer.

Försöker få honom i säng. Kanske är han yrvaken? eller har något hänt i huvet?

Ska jag ringa ambulans. Har du fått en ny stroke?

Nä absolut inte säger pappa.

Jag har nog bara sovit för hårt.

Och fortsätter med sina frågor.....

Går upp till mig en liten stund och ringer brorsan. Han är läkare och borde väl veta. Nästan solklart en stroke säger han. Ring ambulans.

Kan du komma upp sen frågar jag och får en chock av svaret:

Du Annette, jag har en sen länge inbokad pokerkväll med kompisar som jag länge sett fram emot. Jag tillbringar ca 50 timmar på sjukhuset och dit längtar jag inte! Visserligen är det min pappa, men jag kan ha telefonkontakt med akuten.

????????????????????????????

Ok, vad säger man?

Och ändå förstår jag honom , men ändå inte.....

Ner till pappa och ringer ambulans.

den kommer fort med sirener på.

Så åker vi iväg.

Och brorsan kom faktiskt dit en stund.

Jag berättar att sköterskan tagit blodsocker på honom, klockan 12 var det bara 2,7.

Brorsan blir vansinnig. Säger att detta borde anmälas. Hon skulle inte lämnat honom. Man kan hamna i koma. Kanske berodde papaps tillstånd på detta låga blodsocker???

Tillbringar timme efter timme på akuten och pappa blir bättre. Blir klar i huvet igen. Men timmarna går och det är fullt. han ligger fortfarande kvar i korridoren. Inga platser, bara fullt med folk!

Han tycker att jag ska åka hem och efter ett tag ger jag med mig. Jag är ju hundvakt också, hon klarar sig inte. Måste ut

Lämnar mina telefonnummer och tar en taxi hem.

Ringer hemtjänsten och förklarar läget.

Frågar varför de lämnat pappa i detta tillstånd. Möts bara av massa bortförklaringar. Undanflykter. Och på något vis skyller de över detta på pappa???????

Jag ringer akuten flera ggr under kvällen. Ligger i soffan och väntar på besked. Klockan 23 ligger han fortfarande i korridoren, fortfarande massor av folk.

Somnar till slut....

Ringer igen när jag vaknat på morgonen. Då är pappa överflyttad till rehab.

Mer prover och röntgen av hjärnan.

De vet inget. Kanske var det en Tia-attack (liten stroke som gått tillbaka av sig självt) eller så berodde allt på det låga blodvärdet.

Nu är det söndag och fortfarande vet de inte.

Jag har tagit bussar till och från sjukhuset. Jag har varit i pappas lägenhet och packat lite. Men orken tryter.

Går ner till hans förråd och där har det varit inbrott.... Massa saker borta, men hur ska jag komma ihåg allt?

Trygg Hansa svarar inte. de har stängt för helgen när det gäller såna här \"små-saker\"

Brorsan suckar för att hans saker är borta...

Men vad ska man göra?

Pappa ska till vårdcentralen i morgon. Magen krånglar sen länge. Illamående av mat. Måste försöka få tag på dem i morgon bitti, avboka ett besöka han verkligen behöver.... Han måste ju äta. Insulinet kräver mat i magen.

Måste ringa försäkringsbolaget

Måste fortsätta packa.

Döttrarna kommer hem idag efter en vecka i Hultsfred.

Saknar dem oerhört, fast jag är så jävla trött.

Jag vill ha min kraft och min ork tillbaka.

Måste vara glad.

måste orka fortsätta fixa.

Måste vara allt.

Orkrde inte hälsa på mamma idag. Tiden och orken räcker inte till.

När jag hälsar på pappa ser jag massa sjuka människor.

Vissa kan knappt gå.

Vissa kan inte kontrollera något och har mat över hela ansiktet när de äter.

Vissa sitter bara och stirrar, m.m.

Jag tar så illa vid mig.

Önskar att de ska få må bra!

Känner nästan stryptag om halsen på mig.

Får ångest. tycker så synd om dem.

Önskar jag kunde göra nåt, men vad??????

När jag går ut därifrån känner jag en längtan efter luft.

efter befrielse, efter lugn....

Vill ha hem pappa, vill att allt ska få vara som förr.

Krypa upp i pappas och mammas knä och känna mig älskad.

Känna mig liten igen.

Få bli beskyddad från allt elände.

Känna att mina föräldrar är friska och glada.

Känner gråten..... men gör allt för att dölja.

Måste vara stark!!!!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vilsen Annette hittat vägen med Poeter.se id #11245 innehar upphovsrätten